

Sygnatura akt VII U 2584/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Liliana Gambal

Protokolant: Kalina Tanaś

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 marca 2014 r. w J.

odwołania Z. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

z dnia 30 września 2013 r., znak: (...)

w sprawie Z. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o prawo do emerytury

I. odwołanie oddała,

II. nie obciąża wnioskodawcy kosztami zastępstwa procesowego na rzecz strony pozwanej.

Sygn. akt VII U 2584/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.09.2013 r. (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił Z. G. prawa do emerytury na podstawie przepisów ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz.1227) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983 r. Nr 8, poz.43 ze zm.), w związku z niespełnieniem przez wnioskodawcę przesłanki 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca udowodnił jedynie 9 lat, 7 miesięcy i 14 dni takiej pracy. Do pracy w warunkach szczególnych nie uwzględniono natomiast okresu zatrudnienia od 15.08.1975 r. do 31.05.1988 r. w Hucie (...) Zakładzie w P.D.w G.z uwagi na brak dokumentów potwierdzających wykonywanie pracy w warunkach szczególnych.

Z. G. wniósł od powyższej decyzji odwołanie, domagając się przyznania prawa do emerytury w związku z uwzględnieniem jako pracy w szczególnych warunkach kwestionowanego przez organ rentowy okresu zatrudnienia na stanowisku dekarza.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. G. urodzony (...) był w okresie od 15.08.1975 r. do 31.05.1988 r. zatrudniony w Hucie (...) Zakładzie w P.D.M.E. (1) w G. kolejno na stanowiskach: ślusarza, ślusarza-blacharza oraz dekarza.

/dowód: świadectwo pracy z dnia 31.05.1988 r. – k.5 akt kapitałowych;

akta osobowe, w tym: umowy o pracę z: 15.08.1975 r., 30.08.1975 r.,

01.10.1979 r., karty wynagrodzeń za lata 1975-1988/

Decyzją z dnia 30.09.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. odmówił Z. G. prawa do emerytury, w związku z niespełnieniem przez wnioskodawcę przesłanki 15 lat wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Organ rentowy wskazał, że wnioskodawca udowodnił jedynie 9 lat, 7 miesięcy i 14 dni takiej pracy. Do pracy w warunkach szczególnych nie uwzględniono natomiast okresu zatrudnienia od 15.08.1975 r. do 31.05.1988 r. w Hucie (...) Zakładzie w P. D. w G. z uwagi na brak dokumentów potwierdzających wykonywanie pracy w warunkach szczególnych.

/dowód: decyzja z dnia 30.09.2013 r. – k.37 akt emerytalnych/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie mogło zostać uwzględnione.

Zgodnie z art.184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 ze zm.), ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura, jeżeli spełnił warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat, dla mężczyzn,
- nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa,
- w dniu 01.01.1999 r. osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat dla mężczyzn, w tym okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wykonywanego stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, obowiązującym na danym stanowisku pracy wynoszący co najmniej 15 lat.

W myśl § 1 wskazywanego wyżej rozporządzenia pracownikami wykonującymi prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, są pracownicy wykonujący prace wymienione w § 4-15 oraz w wykazach stanowiących załączniki do rozporządzenia. Także właściwi ministrowie ustalają w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowiska pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B.

Zaskarżoną decyzją odmówiono wnioskodawcy prawa do emerytury, podając, że nie spełnił on warunku posiadania co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Wnioskodawca domagał się natomiast zaliczenia jako pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 15.08.1975 r. do 31.05.1988 r. w Hucie (...) Zakładzie w P. D. w G., podnosząc, że pracował wówczas na stanowisku dekarza.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art.6 Kodeksu cywilnego, ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że do wnioskodawcy należało wykazanie istnienia przesłanek uprawniających go do dochodzenia prawa do wcześniejszej emerytury.

Sąd zważył, że co do zasady w myśl § 2 ust.2 ww. rozporządzenia, okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w świadectwie pracy. W postępowaniu sądowym możliwe jest również dowodzenie zatrudnienia w szczególnych

warunkach także za pomocą innych środków niż wskazane w tym przepisie (por. uchwała SN z 27.05.1985 r., III UZP 5/85; uchwała SN z 21.09.1984 r., III UZP 48/84). Sąd dopuścił zatem dowód z akt osobowych wnioskodawcy ze spornych okresów zatrudnienia oraz z zeznań świadków. Przeprowadzone postępowanie nie wykazało, aby wnioskodawca przez okres co najmniej 15 lat pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu nie było bowiem możliwości uwzględnienia jako pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia od 15.08.1975 r. do 31.05.1988 r. w Hucie (...) w D. w G.. Wbrew twierdzeniom wnioskodawcy nie ma bowiem podstaw do przyjęcia, że w całym powyższym okresie stale i w pełnym wymiarze pracował on jedynie w charakterze dekarza. Jak wynika bowiem z akt osobowych z okresu zatrudnienia w Hucie (...) (umów o pracę, karty obiegowej) wnioskodawca został zatrudniony na stanowisku ślusarza i na takim stanowisku – zgodnie z treścią poszczególnych kart wynagrodzeń – pracował co najmniej do końca 1985 r., jakkolwiek na kilku kartach wskazano również stanowisko ślusarza-blacharza. Twierdzenia wnioskodawcy, że praktycznie od początku zatrudnienia, po krótkim okresie przeszkolenia, pracował tylko jako dekarz, nie mogą być tym bardziej uwzględnione, że w aktach osobowych znajduje się również umowa o pracę podpisana już po czteroletnim okresie zatrudnienia, w dniu 01.10.1979 r., wskazująca, że wnioskodawcy w dalszym ciągu powierzano wówczas obowiązki ślusarza, nie zaś dekarza. Mając na uwadze powyższe, nie kwestionując przy tym zeznań współpracownika wnioskodawcy W. S., że przeszkolił wnioskodawcę do pracy w charakterze dekarza i razem z nim pracował na tym stanowisku, nie ma jednak możliwości pewnego i jednoznacznego ustalenia okresu, w którym wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał jedynie prace dekarza. Tym bardziej, że wnioskodawca przez pewien okres miał pracować również jako pomocnik dekarza, a stanowisko takie nie jest uznawane za pracę w warunkach szczególnych. Z tych też względów nie można było uznać omawianego okresu za okres pracy w warunkach szczególnych.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że wnioskodawca nie spełnił przesłanki posiadania co najmniej 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach, co skutkowało koniecznością oddalenia odwołania na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach zapadło w oparciu o art.102 k.p.c., zgodnie z którym w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W niniejszej sprawie Sąd miał na uwadze, że wobec braku świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych, pełna ocena charakteru wykonywanej przez wnioskodawcę w spornym okresie pracy, możliwa była dopiero w postępowaniu sądowym.